

pligtstloven fremfor at ansætte Udskrivningscheferne fast, idet en saadan fast Ansættelse vilde kunne lægge Hindringer i veien for en fremtidig bedre og henfigtsmæssig Ordning. Det er altsaa de Grunde, der have ledet Fleertallet til at opstille Forslaget under Nr. 1. Hvis dette Forslag vedtages, bliver det nødvendigt at gjøre nogle mindre Forandringer i § 3, som findes anførte efter Forslaget. Hvad de øvrige Forslag angaaer, skal jeg ikke opholde mig ved Forslaget under Nr. 2, der gaaer ud paa at forandre Tidsgrænsen for Alderstillegenes Indtræden — i Eghed med, hvad der vil blive foreslaaet fra Udvalget for de øvrige Lønningsloves Vedkommende — fra 3 til 5 Aar. Det er altsaa ikke noget Giendommeligt ved dette Forslag, men efterhaanden, som de øvrige Betænkninger komme frem fra Lønningsudvalget, vil det være Thing see, at det er noget Gjennemgaaende. Forslagene under Nr. 3 og 4 gaae ud paa at nedsætte det Maximum, som det er foreslaaet, at Udskrivningschefernes Lønning skulde stige til. Dette Maximum er i Lovforslaget ansat til 3,000 Rd. Nogle Medlemmer have meent, at dette var for høit, og at Udskrivningschefernes Lønning ikke burde kunne stige høiere end til 2,600 Rd., som er Middeltgagen, hvortil Oberster i Armeen kunne stige. Andre Medlemmer ville gaae noget videre, men dog ikke saa høit, som Regjeringen har foreslaaet, nemlig til 2,800 Rd. Endelig er der nogle Medlemmer, hvortil jeg for mit Vedkommende hører, der have meent, at, naar Hensyn tages til de Forretninger, der ere forbundne med disse Embeder, saalænge de bevares, og som sandelig ikke ere saa, maatte man komme til det Maximum af 3,000 Rd., Regjeringen har foreslaaet. Jeg skal i saa Henseende minde om, at der istedetfor 8 Udskrivningschefer fremtidig kun vil blive 5, og at disse Embedsmænd herefter i Gjennemsnit ville faae ca. 3,000 unge Mennesker at behandle paa Sessionen aarlig, hvilket visstnok ikke er noget ringe Arbejde, naar man tillige erindrer, hvor meget de iøvrigt mellem Sessionerne have at gjøre med det hele Udskrivningsvæsen. Til § 2 er der ikke fra Udvalgets Side stillet noget Forslag. Derimod har der været deelte Menin-

ger i Udvalget med Hensyn til § 3. De ærede Medlemmer ville see, at Regjeringens Forslag til § 3 falder i to Stykker. Det første Stykke taler om dem af de tidligere konstituerede Udskrivningschefer, som blive udnævnte igjen efter den nye Ordning, hvad enten det nu bliver som fast ansatte eller som konstituerede, og der gives da for dem en dobbelt Regel, deels den nemlig, at Alderstillet skal beregnes, som om de havde været fast ansatte fra den Dag, de af Kongen ere blevene konstituerede, og deels den, at det Samme skal gjælde om Beregningen af deres eller deres Enkers Pension. Medens hele Udvalget har været enigt om at fastholde Reglen, forsaavidt den refererer sig til Alderstillet, har derimod Fleertallet meent, at man aldeles burde undlade i denne Lov at tage Bestemmelse om den eventuelle Pensionerings Beregning. Det vil sees at staae i nogen, skjøndt ingen absolut nødvendig, Forbindelse med den Opfattelse hos Udvalgets Fleertal, at man ikke skal give Udskrivningscheferne fast Ansættelse. Andet Stykke af § 3 handler om dem af de nuværende Udskrivningschefer, som ikke finde Anvendelse ved den nye Ordning, og om disse foreslaaer Regjeringsudkastet, at der skulde tillægges dem eller deres Enker Pension af Statskassen, som om de havde havt kongelig Udnævnelse fra den Tid de bleve konstituerede. Ogsaa her har Fleertallet af Udvalgets Medlemmer meent, at man ikke burde gaae ind paa en saadan Bestemmelse. Det er af forskjellige Grunde, at Udvalget er kommet til dette Resultat. Enkelte af Udvalgets Medlemmer have meent, at man overhovedet ikke burde give disse Mænd Pensionsberettigelse; Andre have meent, at man i hvert Tilfælde ikke i nuværende Lov skulde tage Bestemmelse derom, men at Afgjørelsen — hvad der ogsaa er skeet tidligere — burde forbeholdes særskilte Lovudkast, som burde indgives af Ministeren, naar han havde bestemt sig for, hvilke af de nu konstituerede han vilde ansætte paany og hvilke ikke. Af disse forskellige Grunde indstiller Udvalgets Fleertal, at andet Stykke udgaaer, hvorimod et Mindretal har meent, at det efter samtlige Omstændigheder var rigtigst at afgjøre dette